

Szécsi Endréné Osztálykiránduláson

Ez a felvétel Esztergomban készült, 1926-ban. A Zichy Jenő utcai polgári iskolával voltunk ott kiránduláson. Én az első sorban állok, balról a hetedik vagyok. Az egyik osztálytársnőmnek fogom a blúzáját. A Szemere utcai elemi iskolába jártunk, nagyon jó iskola volt akkor, nagyon szigorú tanítónénik voltak. Volt hittanóránk, egy Lévai bácsi nevű hittantanár tanította a zsidókat. Az iskolával a Dohány utcai templomba mentünk mindig. Sokan voltunk zsidók az osztályban, majdnem a fele zsidó volt. Talán még többen is voltak zsidók, mint keresztények az osztályban. Nem éreztünk soha semmit a zsidók ellen. Vegyesen barátkoztunk. Négy osztály volt csak ebben az iskolában. Utána a Zichy Jenő utcába jártunk polgáriba. Magda tizenhét évesen a Rákóczi téri Női pariskolába járt két évig. Abban az időben nagyon nehéz volt oda bejutni. Lakott a szomszédban egy úr, egy méltóságos úr volt, és ő vitte be oda Magdát. Polgári után vették oda fel a lányokat. Én a polgári után egy évig jártam kereskedelmibe, voltak akkoriban egyéves kereskedelmi tanfolyamok az Alkotmány utcában. Könyveléstől kezdve, matematikát, mindent tanultunk ott. Remek

számtantanárunk volt, kiválóan tanított minket, nagyon odavoltunk érte. Szigorú volt, de remek. Egy zsidó bácsi volt. Azt hiszem, azért nem tanultam tovább, mert a család forszírozta, hogy pénzt kell keresni, hiszen a szülőket el kell tartani. Valamit azért akartak, hogy tudjak, hogy ismerjem az irodai munkát, arra bármikor szükség lehet. Nem hittek benne, hogy fogok tudni varrni. Volt valami gond a szememmel, fel is voltam mentve kézimunkából mindig. Az a sors érdekes kanyara, hogy mégis varrónő lett belőlem. Nagyon megszerettem a szakmát, amit végül a nővéremnél, Magdánál tanultam ki. Végül a szememmel se lett semmi gond a mai napig.